

ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה [ב.ה].

וברש"י את ידה, שנשתרכבה אמתה אמות הרבה. הרבי מקאצק ז"ל אמר, שאפילו שבורך הטבע לא יכלה להגיע אל התיבה, אך מגודל הרצון והתשוקה שהיה לה להגיע אל התיבה. משהושיטה את ידה, מן השמים סייעו לה ונשתרכבה ידה אמות הרבה.^{כז}

והנה נער בכה וגו' [ב.ו]. נער, מי שמתנוצץ בו ניצוץ קדוש ומתעורר, על ידי זה הוא ממשיך האמונה תוך כל דבר.^{כח}

ויחי בימים ההם וגו' וירא בסבלתם וגו' [ב.יא]. מהגלות נתהוה רק פרשה, ומהגאולה הרבה, תורה שלימה. ובאמת מהגלות תגיע הגאולה והוא כמו זריעה לגאולה שמכוסה, וכאשר באה הגאולה נגלית.^{כט}

ויוראל משה לשבת את האיש וגו' [ב.כא]. איתא במכילתא (פרשת יתרו) עה"פ ויוראל משה וגו', שיתרו התנה עם משה, בן שיהיה תחילה יהיה לעבודה זרה מכאן ואילך לשם שמים, וקיבל עליו עיי"ש, והוא פלא. וכי הוה אמינא בעולם שמשו רבינו יבטיח ליתן בנו לע"ז חס ושלום. גם קשה שבמד"ר (שמו"ר א.לח) מבואר על הפסוק ויבואו הרועים

ויגרשום, משום שפירש יתרו מעבודה זרה, ואם כן היאך התנה אחר כך עם משה ליתן בנו לעבודה זרה.

אך הענין הוא כי הנה אותו הדרך שנתגדל בו הצדיק חביב הוא לפניו ורוצה בו, וכמו אצל המגיד הקדוש מקוזניץ זי"ע, באם היה בא אליו איש כשר וכלי מוכן להיות כראוי, היה רגיל לעשותו לעני, ואמר על זה הרבי מלובלין זי"ע שזה הוא מחמת שהמגיד זצ"ל היה עני ונתגדל בעניות לכן היה חביב לפניו אותו הדרך לעשות הכל לעניים.

וכמו כן כאן, כי הנה יתרו אמר עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים, ופירש רש"י ז"ל שלא הניח ע"ז שלא עבדה עיי"ש, והיינו שעל ידי זה עמד על ידיעת הבורא יתברך שמו, משום שנודע לו שאין בהם ממש. וכמו שזכה ואמר עתה ידעתי כי גדול ה' מכל אלהים, היה חביב בעיניו אותו הדרך שבן בתו יתגדל כמו כן להעביר את הטומאות והקליפות. ולאח"כ יתברר לו דרך הישר ואז יהיה מבורר ביותר. וזה היה רצונו ממשו רבינו ע"ה שבנו הראשון ידריך על זה האופן, שלא יעבוד את השי"ת מאמונה בלבד [ומשה רבינו ע"ה לא קיים השבועה, שלא ימלט שלא ישאר בו רושם].

וזה מדוקדק מאוד בדברי המכילתא שכתב בו שיהיה תחילה יהיה לע"ז

כז) כתבי חסידים. כח) שפתי צדיק שמות אות ט. כט) כתבי חסידים. שיח שרפי מודש.